EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 10.2.2020
COM(2020) 47 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE,

milles hinnatakse arvete esitamise eeskirju, mis on sätestatud direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi

{SWD(2020) 29 final}

1. Sissejuhatus

Direktiivi 2006/112/EÜ[1] (käibemaksudirektiiv) artikli 237 alusel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule sõltumatul majandusuuringul põhineva üldise hindamisaruande, milles käsitletakse alates 1. jaanuarist 2013 kohaldatavate arvete esitamise eeskirjade mõju ja eelkõige seda, mil määral on need viinud ettevõtjate halduskoormuse vähenemiseni. Komisjon hindas arvete esitamise eeskirju kõnealuses raamistikus.

Hindamist toetas sõltumatu uuring, mida juhtis konsultatsioonirühm Economisti Associati ja mille tulemusel koostati lõpparuanne, mis avaldati 2019. aasta veebruaris[2].

Hindamise käigus hinnati nõukogu direktiivis 2010/45/EL[3] (teine arvete esitamist käsitlev direktiiv ehk SID) sätestatud arvete esitamise eeskirju ja eelkõige seda, kas need aitasid kaasa neljale algselt seatud üldeesmärgile, nimelt: i) ettevõtjate halduskoormuse vähendamine, ii) käibemaksupettuste vähendamine/mõju kontrollitegevusele, iii) siseturu nõuetekohane toimimine ja iv) VKEde edendamine.

Hindamisel järgiti komisjoni parema õigusloome suunistes esitatud viit hindamiskriteeriumi[4]: asjakohasus, tulemuslikkus, tõhusus, sidusus ja Euroopa lisaväärtus.

2. Direktiivi ülevõtmine ja rakendamine

Hindamise lähtepunkti kindlaksmääramiseks analüüsis konsultant, kuidas liikmesriigid on teise arvete esitamist käsitleva direktiivi üle võtnud ja seda rakendanud. Analüüsis keskenduti sellele, kas liikmesriigid on direktiivi nõuetekohaselt üle võtnud, ja hinnati, mil määral on siseriiklik õigusraamistik direktiivi tõttu muutunud. Selguse huvides on allpool esitatud analüüsi kokkuvõte jagatud kolme teemavaldkonda.

2.1. Elektrooniline arveldamine

Direktiiviga tehti elektroonilisi arveid (e-arveid) käsitlevasse ELi õigusraamistikku kolm peamist muudatust: i) e-arve uus määratlus; ii) tehnoloogilise neutraalsuse põhimõte; ning iii) paber- ja e-arvete võrdse kohtlemise põhimõte. Muudatused on kogu ELis ühtlaselt sisse viidud. Isegi kui siseriiklikud sätted erinevad veidi direktiivi tekstist, ei paista olevat probleeme ebaõige ülevõtmisega.

---

1 Nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

2 Report on the evaluation of Invoicing Rules of Directive 2006/112/EC: https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/745fa4fe-2db0-11e9-8d04-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search

3 Nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiv 2010/45/EL, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas (ELT L 189, 22.7.2010, lk 1).

4 Vt täpsemalt: https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how/better-regulation-guidelines-and-toolbox_et

E-arve määratluse puhul kehtestas enamik liikmesriike (24) oma siseriiklikes õigusaktides direktiivis sätestatule vastava määratluse. Neljas liikmesriigis ei ole määratlust kehtestatud või see erineb mõnevõrra käibemaksudirektiivis esitatud määratlusest. Mis puudutab *tehnoloogilise neutraalsuse põhimõtet*, siis see on ühetaoliselt üle võetud ja ükski liikmesriik ei nõua kindlaksmääratud e-arvete esitamise tehnoloogia kasutamist. Kuigi neli liikmesriiki on nõus üksnes e-arvete lahendustega, mida on sõnaselgelt nimetatud riiklikes õigusaktides, on ettenähtud võimalused määratletud piisavalt laialt, et tagada maksumaksjate valikuvabadus. *Võrdse kohtlemise* põhimõtte tagamiseks eemaldati kõikides liikmesriikides e-arveid käsitlevad seadusandlikud nõuded, mis on rangemad paberarvete suhtes kehtivatest nõuetest[5].

2.2. Arvete väljastamine ja sisu

SIDiga tehti mitmeid muudatusi arvete väljastamise ja sisu valdkonnas. SIDiga muudeti kolme konkreetset arvete esitamise korda: endale arve koostamine, lihtsustatud arved ja koondarved. SIDiga muudeti ka piiriüleste tehingute suhtes kohaldatavaid arvete esitamise nõudeid, et vähendada koormust ja suurendada ühtlustamist. Peamised muudatused on seotud arvete esitamise eeskirjade, arvete väljastamise aja ja piiriüleste arvete sisuga.

Üldiselt on direktiivi ülevõtmise tase väga hea. SIDi kohustuslikud nõuded on kõik siseriiklikesse õigusaktidesse üle võetud. Lisaks tegid liikmesriigid siseriiklikes õigusaktides muudatusi, mis olid liikmesriikidele vabatahtlikud. Liikmesriigid tegid ka mõned muud muudatused täiendavate lihtsustustena, mis ei olnud küll direktiiviga tegelikult ette nähtud, kuid ei olnud sellega vastuolus.

Väärib märkimist, et arvete väljastamise ja sisu osas olid mõne liikmesriigi siseriiklikud õigusaktid juba SIDiga kooskõlas. Seega sõltub muudatuste ulatus sellest, kuidas on varasemad siseriiklikud õigusaktid koostatud. Seetõttu oli direktiivil ebaühtlane mõju erinevatele riiklikele õigusraamistikele. Sellest tulenevalt seati need sätted hindamisel tähtsuse järjekorda, lähtudes õigusliku muudatuse ulatusest (st nende liikmesriikide arv, kus need põhjustasid muudatuse riiklikus õigusraamistikus) ja käibemaksuspetsialistide arusaamast, kas need mõjutasid ettevõtjate käitumist. Tähtsuse järjekorra alusel reastamine näitas, et muudatusi kohaldatavate eeskirjade (käibemaksudirektiivi artikkel 219a), lihtsustatud arvete (käibemaksudirektiivi artiklid 220a, 226b ja 238), arvete väljastamise ajastamise (käibemaksudirektiivi artikkel 222) ja endale arve koostamisega (käibemaksudirektiivi artikkel 224) seoses peeti sisulisteks, samas kui teisi SIDist tulenevaid muudatusi peeti pigem väikese mõjuga muudatusteks[6].

2.3. Muud arvete esitamise eeskirjad

SIDiga kehtestati üks konkreetne VKEdele suunatud muudatus, nn kombineeritud kassapõhine raamatupidamisarvestus teatavatele mikroettevõtjatele. Kassapõhise

[5] Üksikasjalikum teave e-arveid käsitlevate sätete ülevõtmise kohta on esitatud komisjoni talituste töödokumendi peatükis 3.1.1.

[6] Vt komisjoni talituste töödokumendi punkt 3.1.2.

raamatupidamisarvestuse sätte ülevõtmise analüüsist ei ilmne lahknevusi ELi eeskirjade ja riiklike õigusraamistike vahel. Muud muudatused on seotud käibemaksu sissenõutavuse eeskirjadega kaupade ühendusesisesel tarnimisel ja omandamisel ning nende ülevõtmine viis liikmesriikides ühtlustatud lähenemisviisini.

3. Teise arvete esitamist käsitleva direktiivi peamised mõjud

3.1. Halduskoormuse vähendamine

Ettevõtjate halduskoormuse vähendamine SIDi abil sai alguse peamiselt kahest järgmisest sätete kogumist: i) e-arvete esitamise nõuded ning ii) arvete väljastamine ja sisu, mis lihtsustas ja ühtlustas arvete esitamise nõudeid.

E-arvete puhul tunnustatakse SIDi positiivset rolli. SID oli selgelt üks teguritest, mis stimuleeris *e-arvete* kasutamise kasvu ELi ettevõtjate seas alates 2014. aastast. Uuringu kohaselt on SIDi suurim mõju halduskoormuse vähendamisele tingitud struktureerimata e-arvete suuremast kasutuselevõtust[7], sest lihtsustused julgustasid ettevõtjaid minema paberarvetelt üle PDF-dokumentidele[8]. SIDis ei tehtud vahet struktureeritud[9] ja struktureerimata e-arvete vahel. Tegemata vahet kahel e-arve vormingul ja nägemata ette tehnoloogianeutraalsuse põhimõtet, ei stimuleerinud direktiiv otseselt automaatselt töödeldavate arvete kasutamist ega suurendanud seega struktureeritud e-arvete kasutuselevõttu.

Kvantitatiivselt[10] on direktiiv vähendanud äriühingute halduskoormust 2014.–2017. aastal hinnanguliselt 1,04 miljardi euro võrra, millest ligikaudu 920 miljonit eurot on seotud struktureerimata arvete kasutuselevõtuga[11]. Mikroettevõtjad[12] said SIDi mõjust kõige rohkem kasu, kuna nad võtsid kasutusele struktureerimata e-arved, sest neil puudusid vahendid struktureeritud e-arvete nõuete täitmiseks.

Seoses *arvete väljastamise ja sisu* läbivaatamisega hinnati koormuse vähendamist üsna piiratuks. Säte, millel oli suurim mõju halduskoormuse vähendamisele, oli lihtsustatud arvete esitamise kord (kvantitatiivselt hinnanguliselt ligikaudu 38 miljonit eurot aastas[13]).

---

7 Struktureerimata e-arved on arved, mis on edastatud elektrooniliselt ilma ettenähtud või kindla formaadita, nt PDF-manusega e-kiri või elektroonilisel mitte paberkujul saadud faks.

8 Portable Document Format (porditav dokumendivorming) – failivorming elektrooniliste dokumentide salvestamiseks ja saatmiseks ettenähtud vormingus.

9 Struktureeritud elektroonilised arved on arved, mis on väljastatud, edastatud ja saadud struktureeritud elektroonilises vormingus, mis võimaldab nende automaatset ja elektroonilist töötlemist.

10 Arvutuste kohta vt dokumendi „Final Report on the Evaluation of Invoicing Rules of Directive 2006/112/EC“ punkt 5.2 ja punkt 6.

11 Ülejäänud sääst tuleneb lihtsustatud arvete esitamise ja kassapõhise raamatupidamisarvestuse süsteemist.

12 Vastavalt komisjoni soovitusele mikroettevõtjate ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (C(2003/1422)) on mikroettevõtja määratletud kui ettevõtja, kus on vähem kui 10 töötajat ja kelle aastakäive ja/või aastabilansi kogumaht ei ületa 2 miljonit eurot.

13 Arvutuste kohta vt dokumendi „Final Report on the Evaluation of Invoicing Rules of Directive 2006/112/EC“ punkt 6.2.2.

3.2. Mõju siseturule

SID andis positiivse panuse siseturu toimimise toetamisse, peamiselt e-arvete ja piiriüleste arvelduste kaudu.

Esiteks näitavad uuringu käigus kogutud andmed, et kui 2014. aastal väljastas e-arveid üks neljast ELi-sisesest kauplejast, siis 2018. aastal suurenes see arv kolmeni neljast kauplejast. See tähendab, et SID kõrvaldas probleemid, mis muutsid piiriülese e-arveldamise keerulisemaks, ja aitas seega tõhusalt kaasa e-arvete laialdasemale kasutamisele piiriülestes tehingutes.

Teiseks tehti SIDiga veel neli olulist muudatust piiriüleste arvete suhtes kohaldatavates eeskirjades: i) uued eeskirjad arvete väljastamise suhtes kohaldatava korra kohta (artikkel 219a); ii) ühtne tähtaeg arvete väljastamiseks ELi-siseste tehingute puhul (artikkel 222); iii) uued valuuta konverteerimise eeskirjad (artiklid 91 ja 230); ning iv) selliste piiriüleste tehingute arvete lihtsustatud sisu, mille suhtes kohaldatakse pöördmaksustamist (artikkel 226a). Lisaks lihtsustati endale arve koostamist käsitlevate uute eeskirjadega (artikkel 224) ka selle korra kasutamist piiriüleste tehingute puhul. Kõnealused muudatused suurendasid ELi-siseste tehingute suhtes kohaldatavate arvete esitamise eeskirjade õiguskindlust.

Muude SIDi sätete mõju siseturule peetakse piiratumaks, kuna need ei mõjutanud arvete esitamist ja seega ei olnud need ettevõtjatele kuigi märgatavad.

3.3. Direktiivi roll VKEde edendamisel

Enamik SIDi meetmeid on üldist laadi ja neid kohaldatakse nii suurettevõtete kui ka VKEde suhtes. Õigusraamistiku lihtsustamine ja ühtlustamine vähendab siiski halduskoormust ning seega võivad meetmed olla eriti kasulikud VKEdele, kellel on oma väiksuse tõttu tavaliselt rohkem raskusi maksukohustuste täitmisega kui suurtel äriühingutel.

SIDil oli VKEdele positiivne mõju *struktureerimata e-arvete* laialdasema kasutamise tõttu. See positiivne mõju oli suurem VKEdele ja mikroettevõtjatele kui suurettevõtetele. Tänu struktureerimata e-arvete laialdasemale kasutamisele vähenes VKEde koormus ligikaudu 55 %. Erinevus koormuse vähendamises, mis on endiselt märkimisväärne, on tingitud suurettevõtetest, kuna nemad väljastavad märgatavalt rohkem arveid.

SIDiga muudeti ka kahte täielikult või osaliselt VKEdele suunatud arvete esitamise korda, nimelt kassapõhist raamatupidamisarvestust ja lihtsustatud arveid, ning seega aitas see kaasa nende laialdasemale kasutamisele. Mitmed liikmesriigid on võtnud kasutusele *kassapõhise raamatupidamisarvestuse korra* või laiendanud selle kohaldamisala pärast SIDiga tehtud muudatusi. Hinnanguliselt sai tänu SIDile kassapõhisest raamatupidamisarvestusest kasu veel ligikaudu 60 000 mikroettevõtjat. Kokkuvõttes on kava kasutuselevõtt endiselt piiratud, kuna kassapõhise raamatupidamisarvestuse süsteemi kasuks otsustamine nõuab raamatupidamisprotsessi muutmist, mille tulemuseks võivad teatavatel juhtudel olla nõustajate kõrgemad tasud. Kassapõhise raamatupidamisarvestuse suuremast kasutuselevõtust tulenev üldine kulude kokkuhoid on kümnes liikmesriigis, kus muutused tulenevad SIDist, hinnanguliselt 33 miljonit eurot. Kassapõhise raamatupidamisarvestuse tähtsus ei piirdu siiski

üksnes halduskoormuse vähendamisega. Sellel oli väga oluline roll mikroettevõtjate jaoks majanduskriisi ajal, kui majandustingimused halvenesid ja maksed muutusid raskemaks.

Lihtsustatud arvete puhul on SIDiga tehtud muudatuste tõttu kõnealune kord kehtestatud mitmes liikmesriigis, samas kui teised liikmesriigid laiendasid selle korra kohaldamisala. *Lihtsustatud arvete esitamise korra* puhul leiti, et sellel on kõige suurem mõju halduskoormuse vähendamisele, mis tuleneb kõigist arvete väljastamist ja sisu käsitlevatest sätetest (vt eespool punkt 3.1). Lihtsustatud arvete kasutamine piirdub siiski suures osas konkreetsete ettevõtlussektoritega, nagu majutus, restoranid, jaekaubandus, tanklad ja transporditeenused, ning seega ei ole koormuse vähendamine märkimisväärne.

3.4. Võitlus käibemaksupettuste vastu

Direktiiv oli tervikuna ette nähtud ka maksukontrollimeetmete toetamiseks, mis lõppkokkuvõttes soodustaks käibemaksukohustuse täitmise parandamist. Sel eesmärgil muudeti SIDiga eelkõige kahte sätet: i) ELi-siseste tehingute kohta arvete väljastamise tähtaeg ning ii) ELi-siseste tarnete ja soetamiste käibemaksuga maksustamise eeskirjad. Siiski puuduvad tõendid, et SIDil oleks märkimisväärne mõju maksukontrollile või käibemaksukohustuse täitmisele. Maksuhaldurite arvamused kinnitavad, et SIDi mõju käibemaksukohustusele, kui see üldse eksisteerib, on üsna piiratud. Maksuhaldurid ja sidusrühmad on arvamusel, et arvete esitamist käsitlevate eeskirjadega ei ole võimalik maksukontrolli valdkonnas rohkem saavutada. Kuna arvetel esitatav teave ei ole maksuhalduritele hõlpsasti kättesaadav, keskenduvad nad praegu reaalajas aruandluse tagamise süsteemidele, mis võimaldavad paremat riskianalüüsi ja sihipärasemat kontrolli. Samas kinnitab see, et arvete ja e-arvete esitamise nõuete lihtsustamine ja ühtlustamine ei avaldanud maksukontrollile negatiivset mõju .

4. Direktiivi peamised puudused

Arvete esitamise eeskirjade hindamine näitas, et SIDil on üks puudus ja mõned esile kerkivad küsimused, mida on kirjeldatud allpool.

4.1. Selguse puudumine usaldusväärse kontrolljälje kohta

E-arvete kontekstis võeti SIDiga kasutusele äritegevuse kontrolli kontseptsioon, millega luuakse usaldusväärne kontrolljälg (BCAT) kui e-arve tervikluse ja õigsuse tõendamise vahend. Seda kontseptsiooni peetakse endiselt keeruliseks, maksuhaldurid ei tõlgenda seda ühetaoliselt ja ettevõtjad kogu ELis kohaldavad seda halvasti. Sidusrühmad peavad seda SIDi puuduseks.

SIDiga (artikkel 233) kehtestatakse ettevõtjatele e-arvete tervikluse ja õigsuse tõendamiseks tõendite vabaduse põhimõte. Praktikas kasutatakse siiski ainult järgmisi meetodeid: i) e-allkiri; ii) elektrooniline andmevahetus; ja iii) BCAT. Seega toimib BCAT e-arve tervikluse ja õigsuse tõendamise vaikemeetodina kõigi ettevõtete puhul, kes ei kasuta e-allkirju ega elektroonilist andmevahetust. See tähendab, et enamikul, kui mitte kõigil ettevõtetel, kes

vahetavad e-arveid allkirjastamata PDF-dokumentidena, peaks olema BCAT-süsteem. Ettevõtetepoolne nõuete täitmine ja maksuhaldurite poolne täitmise tagamine oli siiski piiratud ja mõnes liikmesriigis isegi puudus täielikult. Üldiselt leiavad sidusrühmad, et direktiivis puudub BCATi praktiline määratlus. Mõned juhised on esitatud liikmesriikide teisestes õigusaktides ja Euroopa Komisjoni koostatud selgitavates märkustes. Vaatamata nendele jõupingutustele ei pea ettevõtjad BCATi kohta esitatud juhiseid asjakohaseks ja piisavalt selgeks. See tekitab kahtlusi, kuidas seda võimalust praktikas rakendada ja kas seda aktsepteeritakse maksuauditite käigus.

4.2. Arhiveerimiseeskirjade keerukus

Võimalik tõusetuv probleem on seotud arhiveerimiseeskirjadega. SID ei sisalda sätteid arhiveerimise kohta. Pärast direktiivi ülevõtmist suurenes arhiveerimiseeskirjade keerukus ja regulatiivne killustatus ebaühtlaselt. Selle põhjuseks on asjaolu, et teatavad liikmesriigid võtsid vastu väga üksikasjalikud eeskirjad maksudokumentide e-arhiveerimise kohta, mida loomulikult kohaldatakse ka e-arvete suhtes. Peaaegu 40 % sidusrühmadest leiab, et riigisisesed eeskirjad e-arvete arhiveerimise kohta on koormavad ja raskesti täidetavad.

4.3. 4.3 Riiklikud e-aruandluse nõuded

Teine küsimus, mis kerkis esile pärast SIDi vastuvõtmist, kuid mis sellest ei tulene, on mitme liikmesriigi poolt teatavate riigisiseste tehingute kohta elektrooniliste deklaratsioonide esitamise nõuete kehtestamine. Liikmesriigid võtsid sellise aruandluse kasutusele, et võidelda pettuste vastu. Sidusrühmade arvates võib selliste riiklike e-aruandluse nõuete levik põhjustada ebaühtlust ja suurendada halduskoormust.

5. Järeldused ja võimalikud edasised sammud

Direktiivi hinnatakse üldiselt positiivselt, kuna see on tõhusalt toetanud arvete esitamist ja e-arveid käsitlevate eeskirjade lihtsustamist ja ühtlustamist kogu ELis. SID aitas kaasa struktureerimata e-arvete kasutuselevõtule, ettevõtete halduskoormuse vähendamisele, ettevõtjate õiguskindluse suurendamisele ja siseturu nõuetekohasele toimimisele. SIDi sätted on endiselt asjakohased ja vastavad sidusrühmade vajadustele, milleks on lihtsamad ja ühtlustatumad e-arvete esitamise eeskirjad.

Mõnes valdkonnas, nagu maksukontrolli parandamine ja VKEde edendamine, olid saavutused positiivsed, kuid väiksemad kui võinuks.

Hindamise käigus tehti kindlaks ka üks SIDist tulenev puudus, nimelt selguse puudumine BCATi osas. Lisaks on esile kerkinud mõned muud probleemid, mis ei tulene SIDist, vaid on tekkinud riiklikul tasandil, näiteks keerukad arhiveerimiseeskirjad ja riiklikud e-aruandluse nõuded.

BCATi puhul oleks vaja esitada rohkem selgitusi, et kõrvaldada eespool nimetatud puudus. On siiski kaheldav, kas sellised selgitused saaks esitada õigusakti tekstis. Selle põhjuseks on

asjaolu, et BCATi eesmärk on hõlmata paljusid eri liiki äriprotsesse ning kõik direktiivis sisalduvad määratlused piiraksid selle kohaldamisala ja võiksid tehnoloogia arengu tõttu aeguda. Lisaks näib, et maksuhaldurid pööravad e-aruandluse nõuete kehtestamise tõttu vähem tähelepanu rangetele tervikluse ja õigsuse eeskirjadele. See võib tekitada lisakoormust ettevõtjatele, eelkõige VKEdele. Seetõttu võiks uurida, kas BCATi selgitamine oleks paremini saavutatav komisjoni selgitavate märkuste ja liikmesriikide parimate tavade jagamise abil. Sellega võiksid kaasneda mõned täiendavad selgitused e-arvete õigusliku määratluse kohta.

Arhiveerimiseeskirjade puhul, mida ettevõtjad peavad keerukaks valdkonnaks, oleks ELi tasandil raske sekkuda, kuna arvete säilitamise üksikasjalikud nõuded kehtestavad liikmesriigid. Digitaalsete lahenduste väljatöötamisega võiks sellealane arutelu keskenduda näiteks küsimusele, kas võiks olla kasulik töötada välja Euroopa pilvandmetöötluse standard arvete salvestamiseks.

Mis puudutab maksukontrolli, siis maksuhaldurite ja sidusrühmade sõnul on praegused arvete esitamise eeskirjad hästi kooskõlas maksukontrolli vajadustega ning arvete esitamise eeskirjadega ei ole tegelikult võimalik saavutada maksukontrolli parandamiseks kuigipalju enam. Seega ei annaks käibemaksudirektiivi võimalik muutmine eriti lisaväärtust. Selle asemel otsivad paljud maksuhaldurid praegu võimalusi, kuidas saada juurdepääs tehinguandmetele, ilma et neil oleks vaja füüsilist või elektroonilist juurdepääsu arvetele, mistõttu kehtestatakse tõhusad ja reaalajas elektroonilise aruandluse nõuded.

VKEde edendamiseks tehtavate võimalike edasiste paranduste põhirõhk peaks olema kassapõhisel raamatupidamisarvestusel. Sidusrühmad on kassapõhise raamatupidamisarvestust üldiselt siiski positiivselt hinnanud ja probleemidest ei ole teada antud.

Halduskoormuse piiratud vähenemine on peamiselt tingitud struktureeritud e-arvete väiksemast kasutuselevõtust. See oli SIDis tehtud poliitiline valik. Radikaalsem lähenemisviis, mille kohaselt on kehtivaks dokumendiks ainult struktureeritud e-arved, nõuaks kehtivate õigusaktide muutmist.

Kokkuvõttes hindavad maksuhaldurid ja sidusrühmad, et SIDiga kehtestatud arvete esitamise eeskirjad toimivad hästi ning olulisi probleeme ei tuvastatud. Seoses pettustevastase võitlusega ning võttes arvesse tehnoloogia arengut ja hiljutisi suundumusi teatavates liikmesriikides seoses e-arvete esitamise ja e-aruandlusega, uurib komisjon koos liikmesriikidega, kas e-arvete kasutamise potentsiaali on võimalik ELi tasandil veelgi suurendada. Komisjon algatab ka arutelu e-aruandluse nõuete ja eelkõige liikmesriikides kohaldatavate erinevate eeskirjade mõju üle siseturule.